

VENJANS KYRKA

Västbygge 271:1; Venjans församling; Mora kommun; Dalarnas län

BESKRIVNING OCH HISTORIK

Venjans socken utgör en bygd där fäbodväsendet var helt dominerande och där levnadsvillkoren var hårda. Till binäringarna hörde tillverkningen av laggkärl och båtar, ännu på 1800-talet gick omkring 300 lass med laggkärl varje vinter. Bygden var känd för sitt hårda klimat och sina svåra förhållanden; inom prästkåren döptes Venjan till ”prästernas Sibirien”. Trakterna koloniserades dock tidigt och trots det utsatta geografiska läget anses att ett träkapell skulle ha rests på kyrkplatsen redan under senmedeltid. Från denna period härrör ett processionskors med inskrifter, som ännu är i kyrkans ägo. Kapellförsamlingen var underställd moderkyrkan i Mora och skulle betjänas med fyra gudstjänster årligen.

Det stora avståndet till Mora medförde att Venjan tidigt fick bilda en egen församling. I ett kungligt brev, signerat av Karl IX den 19 december 1607, frigjordes Venjan från Mora och de 40 bönderna i församlingen gavs rätt till egen präst. För att den nybildade socknen skulle få rimliga ekonomiska förutsättningar överfördes under följande år flera kapellförsamlingar till Venjan. Till dessa hörde Öje, Kättbo och Gävunda, Öje återfördes dock kort därefter till Malung.

Trots att Venjan kunde bilda egen församling förefaller det troligt att man fortsatte att bruka den gamla kapellbyggnaden som nu fått status av kyrka. Den beskrevs på 1630-talet som ett rektangulärt långhus med öppna takstolar, om ca 12 x 9 meter, med fem fönster samt sakristia i norr och vapenhus i söder. Golvet anges då ha varit belagt med stenhällar.

Det gamla kapellet saknade torn och stapel och därmed kyrkklocka. I samband med bildandet av församlingen skänkte kungen två skeppund koppar till kyrkans första klocka. Den göts 1614 och uppsattes i en samma år uppförd fristående klockstapel.

År 1786 yrkades på en utbyggnad av gamla kapellbyggnaden, orsaken angavs vara "trängselhet". Inget skedde dock och 1793 ansågs kyrkan vara "til alla delar förfallen och till utseendet den sämsta i hela Dalarne". Samma år beslöts därför att en ny kyrka skulle byggas och följande år fastställdes byggmästarens Pehr Wilhelm Palmroths ritningar. Bygget av den nya trä-

kyrkan påbörjades sommaren 1796 och den 30 oktober samma år kunde den invigas. Helt färdig blev byggnaden dock inte förrän 1815.

Den nya kyrkobyggnaden bestod av ett rektangulärt timrat långhus med ett torn, märkligt nog, placerat mitt på norra långväggen. Det balanserades av en utbyggnad i söder som utgjorde sakristian. Kyrkan visade sig dock ha så uppenbara brister att redan ett par decennier efter invigningen förordades ett nybygge i sten. Den befintliga byggnaden bestod dock men 1837 genomfördes en omfattande ombyggnad, den fick då bl.a. nytt tak och nytt torn. Timmerväggarna kläddes med spån 1839 och 1855 uppfördes en ny sakristia i öster. Slutligen, 1875, ombyggdes kyrkan invändigt.

År 1915, omkring hundra år efter dess uppförande, revs den andra kyrkobyggnaden i ordningen till grunden. Den ersattes av nuvarande kyrka, en betydlig mindre byggnad, som restes på samma plats och slutfördes 1917. Material från den gamla byggnaden återanvändes; byggnadens timmerstomme fodrades med stående panel som rödfärgades. Kyrkan uppfördes efter ritningar av arkitekt Fredrik Falkenberg i en tidstypisk nationalromantisk stil med inslag av jugend. Inte minst tornet med sin märkliga spira, sakristian med sin höga skorsten i dalastil, fönstrens spröjsning och kyrkorummets valv understryker byggnadens yttre och inre särdrag. Församlingen och byggmästaren hade dock avvikande åsikter om byggnadens utförande beträffande detaljer och karaktär. Det föreslagna utförandet med synligt timmer ersattes med panelfodring. Trots avvikelserna från förslaget är byggnaden ett representativt exempel på tidens arkitektoniska ideal präglad av nationalromantik.

En genomgripande upprustning genomfördes 1956-57, bl.a. fodrades ytterväggarna med ny panel, som vitmålades. Kyrkan fick även nya fönster och nya urtavlor. Invändigt ändrades färgsättningen och delvis även inredningen. Orgelfasaden nedmonterades också, den återinsattes dock under 1990-talet.

Kyrkomiljön

Venjans kyrka är belägen på en landtunga, omringad av vatten på tre sidor. Byggnaden är placerad på en liten höjd, med Vanån i norr och den lilla sjön Kyrktjärn i söder. Prästgården ligger ett stycke nordväst om kyrkan, medan kyrkbyn med skola och affärer återfinns norr om kyrkan, på andra sidan Vanån. Strax nedanför kyrkan i sydost ligger byns biblioteksbyggnad. Till större del samlas samhällets bostadsbebyggelse norr om ån men enstaka hus och ekonomibyggnader ligger utspridda väster och öster om kyrkan.

Kyrkotomten avgränsas i norr och söder av vägar som bildar en kilformad tomt, med spets mot väst. Tomten inhägnas mot norr, väster och öster av en kallmurad mur. Kring tomten finns planterade lövträd men framför kyrkan i väster finns en stor öppen plan belagd med hällar av röd sandsten.

Bilden är tagen av fotografen Anders Lejon från Sollerön. Kortet bör vara från 1940-talet eller tidigt 50-tal.

Övriga byggnader

Venjan fick en prästtjänst i början på 1600-talet samtidigt som församlingen bildades och kappellet upphöjdes till kyrka. Från denna period dateras också Venjans första prästgård. Till prästgården hörde också byggnader i fäbodarna.

Prästgården ligger avskild, några hundra meter nordväst om kyrkan, tomten gränsar i norr till Vanån. Nuvarande manbyggnad och uthus härrör från 1890-talet men har genomgått ombyggnader på bl.a. 1930- och 1960-talen. (Se ”Prästgårdsinventering”, 1976)

Kyrkoanläggningen

Kyrkogården

Kyrkogården utsträcker sig huvudsakligen mot öster men smala gravkvarter är även anlagda längs med kyrkan i norr och söder. Den inhägnas av en kallmurad mur av sandsten, mot öster, norr, söder och delvis i väster. Den terrasserade sidan mot söder avgränsas av mur och häck. I öster finns en ingång med spetsiga grindstolpar av huggen sandsten som bär pargrindar av smide, vilka troligen härrör från 1843. Infarten i väster skapades genom att del av muren revs 1973. Den har en bred öppning som flankeras av låga sandstensstolpar krönta med kopparlyktor. Markytan har belagts med hållar av röd sandsten som fram till väggkanten i väster kompletterats med röd asfalt.

Gångarna är belagda med röd asfalt och gräskvarteren har indelningar med låga häckar. Gravvårdarna står i långa rader som är uppställda i nordsydlig riktning. Till kyrkogården hör äldre gravhällar över tre av kyrkans präster. De härrör från 1728, 1786 och 1814.

En mindre ekonomibygnad med sadeltak och vit panel är förlagd sydost om kyrkobyggnaden.

Kyrkan

Kyrkobyggnaden består av ett rektangulärt långhus, ett brett torn med spetsig spira i väster, en avlång tillbyggnad mot långhusets södra sida som utgör sakristian och en korabsid i öster. Enligt källorna skall korabsiden ha ursprungligen utgjord föregående kyrkas sakristia, vilken tillkommit på 1850-talet. Kyrkan har endast en offentlig ingång, i väster genom tornets vapenhus. En annan ingång är avsedd för sakristian och förlagd till dess östra vägg.

Byggnaden är uppförd av timmer på en grund av huggen röd sandsten. Rivningsmaterialet från föregående kyrka återanvändes i större omfattning; bl.a. timmer, brädor, takspån, fönsterkarmar och fönsterramar, inredningsdelar. I samband med upprustningen på 1950-talet fick kyrkan bl.a. ny färgsättning med vit kulör, nya fönster och dörrar, nytt golv samt nya urtavlor.

Exteriör

Fasaderna har beklädnad av vitmålad, stående och spåntad panel som dock ursprungligen och fram till 1957 var rödmålad. Långsidorna delas av knutlådor som bildar lisener, varje långsida har tre rakslutna fönster. Fönsterkarmarna från föregående kyrka har återanvänts, de täcks av enkla släta fönsterfoder. Fönsterramarna har träspröjsning som i överdelen bildar en trepassform. Koret har i öster ett fönster med klöverformad överdel och i sin norra vägg ett mindre rektangulärt och spröjsat fönster. Samliga fönster har vitmålade foder och ramar.

Syllen över grunden är indragen i förhållande till panelen, utom kring sakristian där foten är utgående och täckt med kopparplåt. Mot sakristians grund i söder finns en källaringång med luckor, den är helt plåtklädd liksom grundens avsatser med kopparplåt. Källaren inrymde ursprungligen ett pannrum.

Långhus och kor har sadeltak, nedsänkt och valmat över koret. Långhusets tak sammanfogas i sin övre del med tornspiran i väster. Långhusets tak har i väster och öster breda vindskivor som i sin nedre del har samma dekorativa avlutning som portalens tak. Långhuset och korets tak bär enkupigt tegel.

Sakristian är uppförd mot del av södra långväggen och den överlappar även del av korets södra sida. Pulpettaket har beklädnad av kopparplåt. Vid skarven mot långhusets tak reser sig en hög skorsten i dalastil. Den är murad av sandsten och krönt med en flöjel i järnsmide som avbildar ett skepp. Ingången i öster är av enkel karaktär, den har rakt överstycke och paneldörr förstärkt i nedre del med kopparplåt. Sakristian har i södra väggen ett högt placerat och avlångt fönster med blyspröjsning som förstärker associationen till traditionella dalabyggnader.

Tornkroppen är som långhuset fodrad med stående vitmålad panel. På södra sidan finns en smal och liten fönsteröppning. Fönstret har färgade glasskivor i rutig blyspröjsning.

Det kvadratiska tornet, bär en tornspira med böjt pyramidtak uppfört i två avsatser och spåntäckt med återanvänt spån från den föregående kyrkan. Spiran har i sin nedre avsats, på varje sida, svagt utskjutande ljudöppningar med pulpettak sammanbyggda med övre takfallen. Ljudöppningarna har vridbara jalousiribbor. Övre avsatsen har infällda urtavlor i samtliga väderstreck. Tavlorna är sedan 1957 av vitfärgat glas för belysning bakifrån. Nuvarande tornur är från 1957 och inköpt från Westerstrands Urfabrik. Spiran avslutas med en hög vindflöjel i form av en förgylld tupp.

Västportalen har en utskjutande risalit som avslutas i sin överdel med spetsiga och böjda plåt-täckta takfall som upprepar spirans form. Taknocken kröns av ett smitt kors. Vindskivorna har i nedre delen en utsågning med form av en schaktkniv. Porten har en inramning av bräder; pardörrarna som är djupt infällda i portöppningen har brädfodring med sparkplåt av koppar i nedre del. Porten har förhöjd tröskel som ansluter till en avrundad trappa av röd sandsten.

Interiör

Långhuset är treskeppigt med klövervalv i det höga mittskeppet, något spetsbågigt i sin mitt-del och med karnisformade sidor. Mittvalvet vilar på dubbla åsar som är förstärkta av tvärgående och utsmyckade hanbjälkar. De lägre sidoskeppen har platta tak som bärs av trästolpar, bärlinor och tvärgående bjälkar. Övre partiet mellan pelarna och ytterväggarna ifylls med kontursågade överstycken utformade som bågar.

Övergången mellan långhuset och koret understyks av en bågformad inramning samt av en triumfbåge med triumfkrucifix. Perspektivet förstärks av korets sneda väggar, altaruppsatsens omfattning och över altarbordet av korfönstret med sin glasmålning. Koret har en kraftig profilerad taklist som sammanfogas med altaruppsatsens inramning. Korets kupolvalv är något spetsbågigt och panelfodrat.

Koret har förbindelse med sakristian genom en enkel dörr i korets södra vägg, samt en ytterdörr i öster. Under sakristian finns en källarvåning som nås genom källarluckor utanför. Sakristian har platt tak och fodring av masonitskivor.

Kyrkorummets väggar och valv är fodrade med spåntad panel som är färgsatt i vitt, rosa och ljusgult. Byggnaden har genomgående lackade brädgolv av furu som inlades under slutet av 1950-talet. Korets golv är förhöjt med två trappsteg.

Vapenhuset har platt tak fodrat liksom väggarna med vit målad panel. Norra sidan har inredningar för wc och förråd, södra sidan för torntrappan och förråd. Vapenhuset skiljs från kyrkorummet genom gråmålad pardörrar. Tornet har två tornkammare över vapenhuset, varav den nedre förenas med läktaren. Klockkammaren är inbyggd i spiran, i höjd med ljudöppningarna.

Inredning och inventarier

Kyrkans förnämligaste inredning utgörs av den bevarade delen av ett altarskåp från senmedeltiden. Det anses vara ett mellansvenskt arbete från omkring 1500 och utgör en gåva som erhöles från moderkyrkan i Mora då Venjans församling bildades 1607. Helgonfiguren i skåpet antas föreställa Maria Magdalena. Skåpdörrarna har målade helgonbilder och en madonnabild. Skulpturen och skåpet övermålades på 1850-talet. Helgonskåpet är placerat på södra skeppets östra gavel.

Altaranordningen är samtida med kyrkan. Den utgörs av en inramning kring korets glasmålning och inspireras av renässansens altaruppsatser och portalomfattningar men utgör en romantiserad tolkning av dessa. Den har kolonner, listverk samt kornischer i flera nivåer samt en kontursågad yttre krans med i överdelen en duva med ringkors. Altarbordet som har speglar och profilerad sockel på framsidan är sammanbyggt med omfattningen. Altaruppsatsen är gråmålad med inslag av förgyllningar i kransen. Ursprunglig färgsättning utgjordes av ekådringar och förgyllningar, nuvarande härrör från 1950-talet.

Glasmålningen i fonden föreställer två hjortar drickande ur en källa med i fonden det himmelska Jerusalem. Den är utförd 1916 av firman Ringström i Stockholm efter en kartong av Fredrik Falkenberg.

Altarringen är samtida med altaranordningen. Den är halvrund med stoppat knäfall och räcke. Framsidan har avlånga speglar med förgyllda listverk, i övrigt är den gråmålad. Golvnivån är förhöjd med ett trappsteg inom ringen.

Ett större altarkors som härstammar från 1855-års altaranordning förvaras numera i sakristian. Korset är av trä med sniderier, förgyllt och vitmålat.

På var sida om altaret står två stora, sjuarmade golvkandelabrar. De är tillverkade av mässing och är sammanbyggda med gråmålade träpostament. De härstammar från altaranordningen i 1790-talets kyrka.

Dopfunten är utförd av skulpterad täljsten från Handöl. Foten har utsmyckats med groteska maskaroner symboliserande djävulen samt med ovanför dessa en hopslingrad orm. Cuppens undersida har kvistar, blad och äpplen och sidorna bär reliefer föreställande apostlarnas symboler. Kupan har ett lock av mörk ek, med snidad dekor, som kröns av en höna med kycklingar. Dopfunten är utförd 1912, före den nya kyrkans uppförande, av bildhuggaren Eugen Hammarberg efter ritning av arkitekt Carl Alfred Danielsson-Bååk.

Triumfkrucifixet, med kors av ek och Kristusfigur av ljus träslag, tillkom 1957 och är utfört av Herman Karlsson.

I samband med upprustningen 1957 insattes en ny predikstol utförd av skulptören Sven Lundqvist. Den är byggd av päronträ och omålad. Korgens och trappräckets fyllningar bär som utsmyckning snidade bibliska figurer. Ljudtaket är cylindriskt och av samma material och karaktär som korgen. Till predikstolen hör ett timglas från 1700-talet som tillhört gamla kyrkan.

Kapellets 1600-tals predikstol står numera i Öje kapell dit den såldes år 1796. Kyrkans predikstol från 1855 står numera i Kättbo kapell. Predikstolen som uppställdes i kyrkan 1917 hade endast korg; dess öde är okänt.

Till korinredningen hör även två nummertavlor som numera hänger i anslutning till långhuset östra fönster. De är tillverkade av Pehr Hedman i Falun i början på 1800-talet och inköptes kort därefter. De var ursprungligen uppsatta på räfflade stolpar men de hänger numera på smidda konsoler och är vridbara. De har förgyllda rektangulära ramar krönte av sol med strålar och är sengustavianska till stilen.

Bänkinredningen består av två kvarter med öppna fasta bänkar. Bänkraderna har raka gavlar som är tillverkade delvis med dörrarna från 1790-talets bänkinredning. Fram- och bakskärmarna är av samma typ. Till viss del återanvändes även bänkarnas ryggstöd och sitsar. Gavlar och skärmar har dubbla speglar med profilerat ramverk. Runt ytterväggarna finns väggfasta bänkar med ryggstöd. På läktaren finns sex enkla bänkar.

Bänkinredningen är ommålad på 1950-talet med en färgskala som går i grått, gult, beige och rött. Ursprungligen var bänkarna målade i klarblått.

Över mittgången hänger tre större ljuskronor av mässing och över koret två mindre. Två av dessa är från 1600- och 1700-talen och övriga från 1900-talet. I sidoskeppen hänger sex lyktor av trä och glas, de anskaffades 1957.

I vapenhuset hänger två ovanliga ljuskronor av hamrat järn med dubbla ringar och bl.a. hängande löv och dalpilar. Enligt inskrifter är de donerade 1910 respektive 1911.

Läktaren i väster tillkom 1917, kort efter kyrkans uppförande, möjligtvis återanvändes delar av 1850-talets läktare. Till sin bredd motsvarar den ungefär mittskeppets bredd. Läktarbarriären är uppsatt mot en treklöverformad öppning med två kolonner som öppnar sig mot tornkammaren där orgeln står. Läktaren har en smal utskjutning över kyrkorummet, den förstärks av dekorativa konsoler i underdel. Barriären har speglar och profilerade listverk. Färgsättningen går numera i grått och vitt men var ursprungligen endast vit.

I väster har läktaren sin fortsättning i tornets kammare där orgeln är uppställd. Den nås genom tornkammaren.

Kyrkans första orgel anskaffades 1870, den hade tidigare brukats i Floda kyrka och var tillverkad av G.W. Becker. Orgeln såldes senare till Enviken där den alltjämt står. Därefter köptes från Lima kyrka en orgel som brukades till 1910-talet då gamla kyrkan revs.

I samband med uppförandet av nya kyrkan anskaffades även en ny orgel, som placerades på läktaren i väster. Orgelverket var byggt av Setterquist & Son och fasaden ritad av kyrkans arkitekt, F. Falkenberg. Verket ombyggdes helt 1957, fasaden nedmonterades medan delar av gamla verket återanvändes, orgeln blev därefter utan fasad. Under 1990-talet återinsattes dock Falkenbergs jugendfasad. Den är av betsat trä med snidad ornamentik, kornisch och lister samt speglar och har fem infällda pipfält.

Kyrkan har två klockor; lillklockan är gjuten i Stockholm 1648 och storklockan, som ursprungligen skapades 1628, omgjuten 1864.

Övriga upplysningar

På norra väggen i vapenhuset hänger en minnestavla från uppförandet av 1796-års kyrka.

KULTURHISTORISK KARAKTERISTIK OCH BEDÖMNING

Den nuvarande kyrkan är arvtagare i tredje led till ett träkapell som sannolikt uppfördes på platsen under sen medeltid. Bygden präglades helt av fäbodväsendet. Präster från Mora höll inledningsvis mäsas några gånger årligen. Avstånden medförde dock att Venjan redan 1607 tilläts att bilda egen församling. I brist på resurser brukades dock kapellbyggnaden, nu upphöjd till kyrka, vidare. Den beskrevs på 1630-talet som en enkel timmerbyggnad utan torn, med rektangulärt långhus med golv av stenhällar, sakristia i norr och vapenhus i söder. Efter att Karl IX skänkt koppar till församlingen, göts en klocka och en klockstapel uppfördes 1614. På 1780-talet ansågs kyrkan ha blivit för liten, ett tecken på befolkningsökning i bygden. Redan under följande årtionden bedömdes dock byggnaden vara så förfallen att en ny kyrka uppfördes. Den kunde invigas 1796 men blev dock inte helt färdig förrän 1815. Den nya kyrkan utmärkte sig genom sitt torn, placerat mitt på norra långsidan, vilket balanserades något av sakristians lägre utbyggnad mot södra långsidan. Kyrkan hade en polygonal utbyggnad i öster som bevarats och ingår i nuvarande kyrka. Den var i övrigt uppförd av timmer och helt spånklädd; tidsenligt nyklassicistisk till stilen, såväl in- som utvändigt, med undantag av den mörka färgsättningen utvändigt. Kyrkobyggnaden visade snart sådan brister att redan efter ett par decennier förordades ett nybygge. Upprepade ombyggnationer och upprustningar under 1800-talet var föga till hjälp, år 1915 revs byggnaden.

Nya kyrkan restes på samma plats men blev betydligt mindre än sin föregångare. Den ritades av arkitekten Fredrik Falkenberg i nationalromantisk stil och har stora likheter i form och stil med Bergviks kyrka i Helsingland som han utformade kort innan. Utförandet kom dock att avvika något från arkitektens och Överintendentsämbetets ursprungliga förslag, bl.a. panelades väggarna. Den märkliga tornspiran, sakristians höga skorsten i dalastil, fönstrens spröjsning samt kyrkorummets valv, bjälkar, bänkinredning och altaruppsats är karakteristiska för den romantiserande arkitektoniska tolkningen, liksom den ursprungliga färgsättningen som utvändigt var faluröd. Betydande delar av gamla byggnaden återanvändes i uppförandet av nuvarande kyrka; timmer, spån till spiran, fönster, dörrar, del av bänkinredningen, del av läktaren m.m.

På 1950-talet genomgick kyrkan en genomgripande upprustning som gav byggnaden dess nuvarande karaktär. Framför allt ändrades färgsättningen såväl ut- som invändigt till ljusa kulörer, dessutom genomfördes byte av golv, dörrar, fönster, urtavlor, predikstol m.m. På 1990-talet återuppsattes Falkenbergs orgelfasad som blev nedmonterad i samband med upprustningen.

Kyrkans äldsta inredning är ett altarskåp (helgonskåp) som dateras till omkring 1500; en gåva som erhöles från Mora kyrka då Venjans församling bildades 1607. Inredningsdelar och några inventarier härrör från tidigare kyrkor.

Att särskilt tänka på i förvaltning och användning av kyrkan och kyrkomiljön

- **Byggnadsdelar och –detaljer som härstammar från 1790-talets kyrkobyggnad och som återanvänds i uppförandet av nya kyrkan. Även inredningsdelar som har samma ursprung**
- **Byggnadens ursprungliga nationalromantiska utformning från 1910-talet, såväl ut- som invändigt; även avseende material, detaljer och färgsättning**
- **Inredningar och inredningsdetaljer som hör samman med 1910-talets kyrka och som ingår i den nationalromantiska ursprungliga arkitektoniska visionen**
- **Venjans kyrka är ett av få exempel på renodlad nationalromantisk kyrkoarkitektur inom stiftet**

Händelser: Kronologisk förteckning

År	H-Typ	Händelse	Källa
Sen medeltid?	Kapell-Uppförande	Ett kapell uppförs på platsen. Kapellförsamlingen är underställd Mora	Ahlberg, 1996
1607		Venjan som hittills varit underställd moderkyrkan i Mora, bildar egen församling. Troligen brukas gamla kapellbyggnaden som kyrka. Inga uppgifter om nybyggnation	Ahlberg, 1996
1608		Kapellförsamlingarna i Öje, Kättbo och Gävunda överförs till Venjans församling. Öje återfördes dock kort därefter till Malung	Ahlberg, 1996
1614	Klockstapel	En första klocka gjuts och sätts upp i en fristående stapel	Ahlberg, 1996
1713	Ombyggnad-Sakristia-Vapenhus	Sakristia och vapenhus som är i dåligt skick förnyas Även klockstapeln repareras	Ahlberg, 1996
1793	Rivning	1793 anges byggnaden vara i bedrövligt skick Rivning av gamla kapellet genomförs troligen under de följande åren	www
1796	Uppförande-Invigning-Ny kyrka	Byggm. Pehr Wilhelm Palmroth. Ny träkyrka. Kyrkobygget påbörjas under maj och invigs den 30 oktober. Byggnaden blir dock inte helt färdig	RAÄ-B.reg Ahlberg, 1996
1815	Kompletteringar	Kyrkobyggnaden slutförs in- och utvändigt. Altarpredikstol placeras mitt på södra långväggen	Ahlberg, 1996
1837	Ombyggnad	Byggm. Ris Erik Larsson: Byggnaden får nytt tak, fristående klockställning? insätts i tornet?	Ahlberg, 1996
1855	Tillbyggnad-Sakristia-Ändring-Interiör	En ny sakristia uppförs i öster, den gamla öppnas mot kyrkorummets läktare uppförs i väster; ny predikstol insätts och altaret flyttas mot östra gaveln	Församlingen Ahlberg, 1996
1870	Orgel	Anskaffas en orgel som brukats i Floda kyrka och som tillverkades på Sollerön.	Ahlberg, 1996
1875	Ombyggnad-Interiör	Ombyggnad invändigt	www
1915	Rivning-Kyrkobyggnad	Kyrkobyggnaden från 1796 rivs för att lämna plats åt en ny kyrka	RAÄ-B.reg
1916-1917	Ny kyrka-Uppförande	Ark. F. Falkenberg; Byggm. A. Hansson. Ny kyrkobyggnad uppförs. Gamla grunden muras om, material fr. gamla kyrkan återanvänds. Byggnaden uppförs av timmer med stående panel och rödfärgas.	RAÄ-B.reg Ahlberg, 1996
1917	Orgel	Ny orgel av Zetterquist & Son; fasad ritad av Fredrik Falkenberg	Ahlberg, 1996 Bergman 1989
1929	Torn-Ändring	Förstärkning av tornet, pga. problem med klockorna	Ahlberg, 1996
1956-1957	Upprustning-Interiör-Exteriör	Ark. Claes Laurent; Byggm. P.M. Rönnstedt. Genomgripande restaurering. Invändigt: ny panel, nytt golv, ny färgsättning, delvis ny inredning, nya dörrar. Utvändigt: ny råspåntad panel, ny färgsättning med vitkulör, nya fönster, nytt tornur med nya urtavlor	RAÄ-B.reg Ahlberg, 1996 Bergman, 1989
1957	Orgel	Fullständig ombyggnad av orgeln. Fasaden nedmonteras, delar av gamla verket återanvänds. Nya orgeln saknar fasad	Ahlberg, 1996 Bergman 1989
1971	Underhåll-Interiör-Exteriör	Kyrkan ommålas utvändigt och delvis invändigt	Bergman 1989
1982	Ändring-Interiör	Inredning sakristian; bl.a. textilskåp	RAÄ Bergman, 1989
1990-tal?	Orgel	Återuppsättning av Falkenbergs fasad fr. 1910-talet	Inventering på plats 2005